

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoP/21/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115217019
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyaková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4115217019.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: E. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany, dieťa rodičov: H. E. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom V., R. XXXX a A. E. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom X., Y. XX, o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany zo dňa 10. júna 2015 č. k. 11P/116/2015-83 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .
Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhal zverenia mal. E. do svojej starostlivosti. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 19. 05. 2015 bolo rozhodnuté o tom, že súd návrh otca na vydanie predbežného opatrenia maloletého do jeho starostlivosti zamietol, pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 01. 06. 2015. V ten istý deň opätovne podal otec návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý bol súdu postúpený dňa 03. 06. 2015. Otec v návrhu uvádza skutočnosť, že bolo začaté trestné stíhanie pre zločin týrania blízkej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, ktorý skutok mal byť spáchaný na maloletom v časovom úseku od roku 2012 do 07. 03. 2015. Z obsahu uznesenia nevyplýva, že by tieto zranenia mali byť spôsobené konkrétnou osobou, a pokiaľ z tohto uznesenia nevyplýva, že tieto zranenia mu mala spôsobiť matka, je zrejmé, že ju nemožno ani ustáliť za osobu, ktorá by tieto zranenia maloletému spôsobila. Skutočnosť, že bolo začaté trestné konanie vo veci nezakladá dôvod preto, aby mal. dieťa bolo aktuálne zverené predbežným opatrením do starostlivosti otca a to už aj s poukazom na odôvodnenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6CoP/13/2015. Preto súd nezistil podmienku naliehavosti navrhovaného predbežného opatrenia a návrh zamietol. Uznesenie súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním otec a žiadal, aby súd prehodnotil rozhodnutie o predbežnom opatrení týkajúce sa zverenia jeho syna do jeho starostlivosti. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že počas 9-ročného vzťahu matka vykazovala patologické chovanie. V roku 2013 si matka začala vymýšľať, že ju fyzicky napáda a na každé stretnutie so synom chodil so svedkom. Dňa 22. 08. 2013 odovzdal E. zdravého a na druhý deň sa dozvedel, že matka s dieťaťom leží na detskom oddelení s podozrením na otras mozgu s tým, že ju mal zhodiť zo schodov, čo je nehorázne klamstvo a lož. Matka z pomsty za to, že sa rozišli dokáže patologicky klamať, používať dieťa ako prostriedok pomsty za ich rozchod a neváha mu aj fyzicky ublížiť. Je presvedčený, že zranenie, ktoré E. utrpel mu nemohlo byť spôsobené náhodou, pretože ako odišiel z vchodu od matky, táto po 10 min. privolala políciu s tým, že ich mal on napadnúť. Od septembra 2013 do októbra mu neumožnila styk s mal. synom a styk sa začal realizovať až po vydaní predbežného opatrenia a to na 6 hod. každú sobotu od 09.00 hod. do 15.00 hod. Samotné pojednávanie ohľadne zverenia mal. E. v roku 2014 bolo viackrát odročené z dôvodov na strane matky napriek tomu, že sa snažil konanie ukončiť zmierom. Matka sa snažila celý čas predlžovať súdny proces, aby mu nebolo umožnené rozšíriť styk. Napokon došlo k udalostiam zo dňa 07. 03. 2015, keď mu matka odovzdala maloletého so zraneniami na hlave. V čase,

keď bol na základe predbežného opatrenia u neho, začal navštevovať škôlku v X., veľmi dobre si zvykol na toto prostredie aj na jeho priateľku, s ktorou žije v spoločnej domácnosti a jej 8-ročnú dcéru. V tomto období ho matka prenasledovala ako aj jeho rodičov a napriek tomu, že nemala upravený styk so synom, jej ho umožnil. Zdôraznil, že vo veci bolo začaté trestné stíhanie za zločin týrania blízkej a zverenej osoby na OR PZ V. pod ČVS: ORP-132/VYS-TO-2015 v rámci ktorého bol ustanovený znalec ohľadom vyjadrenia sa k vzniku zranení mal. E.. V závere apeloval na krajský súd, aby prehodnotil zverenie E., pretože je preukázaná dôvodná obava o jeho zdravie a zdravý telesný a duševný vývoj, pokiaľ bude v starostlivosti matky.

K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý uviedol, že dieťa sa nachádzalo v starostlivosti otca v období od 21. 03. 2015 do 01. 06. 2015. Od uvedeného dátumu otec avizuje ich oddeleniu zlú spoluprácu s matkou dieťaťa, údajne ho matka ovplyvňuje, čo spôsobuje dieťaťu traumu pri odovzdávaní otcovi pri úprave styku. Spolupráca s matkou je problematickejšia, pri neohlásených nepravidelných šetreniach zo strany ich oddelenia im nikto neotvára dvere bytu, matka nedvíha telefón, konkrétne sa jednalo o 7 pokusov vykonať neohlásené šetrenie v domácnosti matky v rozpätí od 29. 06. 2015 do 13. 07. 2015. Matka bola predvolaná na deň 13. 07. 2015, ale sa nedostavila. Otec uviedol, že dieťa pravidelne v sobotu kontaktuje. Dieťa sa javí fyzicky v poriadku, tak len z toho dôvodu nepristúpili k žiadosti o súčinnosť Policajného zboru SR vzhľadom k faktu, že bolo začaté trestné stíhanie za zločin týrania blízkej osoby. Vzhľadom k závažnosti prípadu, kedy bolo evidentne preukázané, že dieťa utrpelo fyzické zranenia, bolo riešenie situácie navrhnuté na prejednanie na najbližšom koordináčnom stretnutí k problematike násilia na deťoch, ktoré sa koná za účasti zástupcov štátnych orgánov, policajného zboru, zástupcov lekárskej komisie a iných odborníkov.

K odvolaniu otca sa vyjadrila matka, ktorá navrhla uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť. Vo svojom vyjadrení uviedla, že dôrazne namieta akékoľvek tvrdenia otca, že by v jej starostlivosti bol život a zdravie mal. E. ohrozený. Od okamihu, ako je mal. E. opätovne v jej starostlivosti je spokojný, šťastný, neeviduje na ňom známky stresu, strachu, či akéhokoľvek negatívneho pocitu. Opätovný návrh otca, ktorým sa domáha zverenia mal. E. do jeho starostlivosti považuje za vyvrcholenie otcovej animozity a predovšetkým animozity jeho matky voči jej osobe. Počas celého obdobia, keď bol mal. E. v osobnej starostlivosti otca, tento ju absolútne ignoroval a nerešpektoval ako matku a rovnocenného rodiča, neumožňoval jej plnohodnotné stretávanie sa so synom. Okrem toho, mal. E. opakovane zveroval do starostlivosti svojich rodičov, najmä jeho matky, netrávil s ním čas v mieste jeho bydliska. Otec s ňou tiež nekonzultoval žiadnym spôsobom umiestnenie maloletého do materskej školy. Riaditeľka s ňou odmietla akýmkoľvek spôsobom komunikovať argumentujúc, že otec má mal. E. zvereného do osobnej starostlivosti. Nepoznajúc celú genézu okolností, nemohol kolízny opatrovník konštatovať, že spolupráca s ňou nebola žiadna, až problematická. Otec svojim odvolaním zašiel až tak ďaleko, že ju obvinil, že ich synovi úmyselne ubližuje z pomsty za to, že sa rozišli. Je absurdné, aby keď samotné súdne konanie týkajúce sa úpravy výkonu rodičovských práv a povinností prebieha už od roku 2013, pričom bol v tomto konaní mal. E. predbežným opatrením zverený do jej starostlivosti v tomto konaní bola starostlivosť o mal. E. permanentne dohliadaná kolíznym opatrovníkom, pričom jej starostlivosť o syna nebola nikdy spochybnená, ani žiadnym ošetrovujúcim lekárom mal. E.. Je absolútne nelogické, aby pokiaľ otec tvrdí, že ich synovi vedome ubližila, mu ho následne, konkrétne dňa 07. 03. 2015 aj s poraneniami odovzdala vediac, aj s poukazom na otcovo minulé správanie, že otec je pripravený obratom spochybniť jej rodičovské zručnosti a iniciovať celú mašineriu konaní. Paradoxne, v minulosti nebolo neobvyklým, keď jej otec mal. E. po realizácii styku priviedol zraneného argumentujúc napr. tým, že E. spadol do mláky, že spadol pri hre na odrážadle, udrél sa v detskom kútiku a pod. Ona kontakt otcovi s mal. E. pravidelne umožňovala, každú sobotu v čase od 09.00 hod. do 15.00 hod. s výnimkou dní, keď bol mal. E. objektívne chorý. V závere uviedla, že svojmu synovi nikdy neublížila, snaží sa ho ochraňovať a vytvoriť mu bezstarostné, veselé a šťastné detstvo. Otec však podľa jej názoru syna využíva len ako prostriedok už nielen „boj“, ale na „vojnu“ s ňou a absolútne nereflektuje uznesenie Krajského súdu v Nitre.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdiť.

Podľa § 76 ods. 1 písm. b/ OSP, predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi najmä, aby odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov, alebo do starostlivosti toho, koho označí súd.

Podľa § 102 ods. 1 OSP, ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Odvolačný súd už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí zo dňa 19. 05. 2015 č. k. 6CoP/13/2015-687 poukázal na účel a charakter predbežného opatrenia. Odvolačný súd v tomto rozhodnutí, ktorým zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bol mal. E. predbežne zverený do osobnej starostlivosti otca tak, že návrh zamietol. Odvolačný súd sa vo svojom rozhodnutí zaoberal skutkami, ktoré sa mali stať 22. 08. 2013 ako aj 07. 03. 2015 a napriek tomu konštatoval, že z vykonaného dokazovania nie je jednoznačne a bez akýchkoľvek spochybniteľných záverov preukázané, akým spôsobom k zraneniu u mal. dieťaťa došlo a doposiaľ nebolo preukázané, že by matka nedokázala zvládnuť starostlivosť o dieťa, resp., že by túto vedel vhodnejšie poskytnúť otec. Toto rozhodnutie, ako konštatoval súd prvého stupňa nadobudlo právoplatnosť 01. 06. 2015 a otec opätovne v ten istý deň podal návrh na nariadenie predbežného opatrenia na základe tých istých skutkových okolností, ktoré už boli predmetom predchádzajúceho rozhodnutia naviac dôvodiac tým, že vo veci bolo začaté trestné stíhanie za zločin týrania blízkej a zverenej osoby.

Odvolačný súd sa preto zaoberal tým, či v danej veci je splnená podmienka naliehavosti navrhovaného predbežného opatrenia. Z obsahu spisu mal odvolačný súd za preukázané, že uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 19. 05. 2015 č. k. 6CoP/13/2015-687 bol návrh otca, ktorým sa domáhal zverenia mal. E. do svojej osobnej starostlivosti zamietnutý. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 01. 06. 2015.

Dňa 13. 08. 2015 bolo odvolaciemu súdu doručené opätovné vyjadrenie kolízneho opatrovníka, v ktorom podrobne popisoval priebeh komunikácie s obidvoma rodičmi od času, ako vedú spisovú dokumentáciu mal. E. t. j. od 09. 09. 2013. K vyjadreniu pripojil i znalecký posudok vypracovaný znalkyňou MUDr. B. R., ktorý bol vypracovaný pre účely trestného konania. V znaleckom posudku sú uvedené vyjadrenia znalca okrem iného aj o tom, že zo súdnolekárskeho hľadiska možno jednoznačne konštatovať, že vznik modrín bol 60 min. až 2 - 3 dni pred zanesením dieťaťa k otcovi dňa 07. 03. 2015. Na základe odpozorovaných prejavov matky, viacerých návštev v domácnostiach ako aj pohovorov sa mu matka javí ako psychicky labilná a domnieva sa, že by bolo vhodné vykonať vyšetrenie znalcom z odboru psychiatrie. Spolupráca s matkou dieťaťa bola väčšinou problematická, pri akejkoľvek snahe pomôcť dieťaťu. Jeho odborný postoj vnímala ako neobjektívny a zaujatý voči nej. Obom rodičom bola ponúknutá odborná pomoc na zmiernenie napätia medzi nimi. Svojim vyjadrením nechce vyvolať ďalšie napätie a boj, práve naopak, chce obidvom rodičom poskytnúť odbornú pomoc.

Znalkyňa vo vyššie uvedenom znaleckom posudku konštatovala, že pri úrazoch hlavy dňa 23. 08. 2013 a úrazoch hlavy, ktoré boli zistené dňa 07. 03. 2015 išlo o náraz lebky na pevnú podložku pri bežných detských hrách, eventuálne nemožno vylúčiť údery druhou osobou. Intenzita násillia bola nízka, nakoľko nedošlo k poškodeniu kostného skeletu. K poraneniu a ohrozeniu životne dôležitého orgánu nedošlo ani v jednom prípade úrazového deja.

Ako bolo vyššie konštatované, otec podal návrh na zmenu predbežného opatrenia z dôvodu, že bolo podané trestné stíhanie voči matke za ublíženie na zdraví. V rámci tohto trestného konania bol podaný znalecký posudok, avšak znalkyňa konštatovala, že tieto poranenia, ktoré vznikli 28. 03. 2013 ako aj 07. 03. 2015 mohli vzniknúť cudzím zavinením, aj pričinením dieťaťa pri hrách. Jedinou novou skutočnosťou od času, ako bolo rozhodované o predbežnom opatrení, je uvedený znalecký posudok, ktorý by mohol privodiť zmenu pôvodného rozhodnutia, avšak ani tento znalecký posudok neosvedčil také skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že je potrebné pôvodné predbežné opatrenie zmeniť. Tieto zranenia, ktoré boli maloletému spôsobené si mohol privodiť sám pri bežných detských hrách, avšak nemožno vylúčiť údery i pričinenie druhej osoby. Či tou osobou, ktorá tieto zranenia spôsobila dieťaťu bola matka nie je doposiaľ jednoznačne preukázané. Z uvedených dôvodov sa preto nejedná o situáciu, ktorá by vyžadovala zmenu pôvodného súdneho rozhodnutia. V danom prípade sú už dočasne upravené pomery účastníkov, a preto ďalšia úprava už nie je nevyhnutná.

Záverom odvolačný súd chce len apelovať na matku, aby jej spolupráca s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny sa zlepšila, pretože je to len v jej záujme, ak chce presvedčiť kolízneho opatrovníka ako aj súd, že je schopná a spôsobilá mal. dieťa riadne vychovávať. Ak je osobou, ktorá miluje svoje dieťa tak, ako sa v priebehu celého konania vyjadruje, pre dobro svojho dieťaťa svoj postoj a spoluprácu zmení.

Z uvedených dôvodov odvolačný súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. a/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže ide o konanie, ktoré mohlo začať i bez návrhu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.